

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 158/2025
12.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца: 1. АА из ..., 2. ББ из ..., 3. ВВ из ..., 4. ГГ из ..., 5. ДД из ..., 6. ЂЂ из ..., 7. ЕЕ из ..., 8. ЖЖ из ..., 9. ЗЗ из ... и 10. ИИ из ..., које заступа пуномоћник Иван Ђурић, адвокат из ..., против туженог Стечајна маса „Индустрија машина и трактора“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Раде Бабовић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4692/24 од 11.12.2024. године, у седници одржаној дана 12.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4692/24 од 11.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4692/24 од 11.12.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 1645/2024 од 11.06.2024. године којом је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су основана потраживања тужилаца према туженом и то потраживање тужиоца АА у износу од 984.810,97 динара, потраживање тужиоца ББ у износу од 677.057,53 динара, потраживање тужиоца ВВ у износу од 874.019,72 динара, потраживање тужиоца ГГ у износу од 677.057,53 динара, потраживање тужиоца ДД у износу од 900.158,90 динара, потраживање тужиоца ЂЂ у износу од 677.057,53 динара, потраживање тужиоца ЕЕ у износу од 677.057,53 динара, потраживање тужиоца ЖЖ у износу од 677.057,53 динара, потраживање тужиоца ЗЗ у износу од 677.057,53 динара и потраживање тужиоца ИИ у износу од 984.810,97 динара и обавезани су тужиоци да на име трошкова парничног поступка солидарно исплате туженом износ од 1.795.500,00 динара.

Против другостепене пресуде тужиоци су изјавили благовремену ревизију са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији у складу са одредбама члана 404. Закона о парничном поступку.

Према разлозима нижестепених судова, тужбени захтев тужилаца за накнаду нематеријалне штете због повреде угледа и части није основан, а из разлога што је утврђено да је тужени са тужиоцима закључио споразум према коме је повукао све одлуке које су биле донете према тужиоцима и вратио их на ранија радна места и за целокупан период им исплатио зараде и припадајућа давања, на који начин им је исплаћена одговарајућа новчана сатисфакција. Стога нижестепени судови полазећи од одредби чланова 154. и 200. Закона о облигационим односима одбијају тужбени захтев.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена одлука, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрање правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу грађана. Ревизијски наводи тужилаца не представљају правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке суда. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па се не ради о различитом поступању судова у истој правној ствари. Из наведеног следи да не постоји неуједначеност судске праксе на начин на који се то указује ревизијом, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужилаца као изузетно дозвољеној, па је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба тужилаца у овој правној ствари поднета је 04.10.2006. године, а вредност предмета спора највишег побијаног дела износи 984.810,97 динара, што представља 8.402,31 евра на дан преиначења тужбе 21.09.2023. године.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан

-3-

подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП, то је применом члана 413. ЗПП иста одбачена као недозвољена другим ставом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**